

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/17549,Matenko-Juliusz-Szczesny.html>
19.05.2024, 23:50

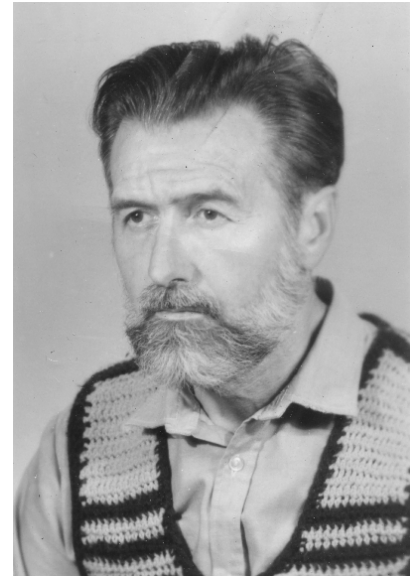
Mateńko Juliusz Szczęsny

Juliusz Szczęsny Mateńko, ur. 6 VI 1935 w Brześciu n. Bugiem (obecnie Brześć, na Białorusi). Absolwent Politechniki Szczecińskiej, Wydz. Chemii (1959).

1957-1970 starszy asystent w Zakładzie Chemii Ogólnej Akademii Medycznej w Szczecinie, jednocześnie 1959-1970 kierownik Oddziału Ochrony Radiologicznej Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej tamże, od 1971 starszy asystent/fizyk-technik w Zakładzie Doświadczalnym KGHM w Lubinie; 1972-1983 kierownik Laboratorium Analizy Aktywacyjnej, następnie starszy inspektor techniczny w Zakładach Górniczych Polkowice.

W VIII 1980 uczestnik strajku w ZG Polkowice; od IX 1980 w „S”; członek Prezydium KZ, rzecznik „S” ZG Polkowice, redaktor naczelny „Biuletynu NSZZ «S» ZG Polkowice”.

14-15 XII 1981 uczestnik strajku, członek KS w ZG Polkowice; zwolniony z pracy. I-IV 1982 działacz MKS „S” przy ZG Rudna, współorganizator pomocy dla ukrywających się członków MKS, autor do podziemnego „Biuletynu Informacyjnego Stanu Wojny” (ps. Polak, Patriota); 3 V 1982 internowany w Ośr. Odosobnienia w Głogowie, 22 VII 1982 zwolniony. VIII 1982 - VI 1983 członek MKK „S” Województwa Legnickiego; w VI 1983 aresztowany, 2 VIII 1983 zwolniony na mocy amnestii; od 1983 na rencie. 1982-1986 współredaktor i drukarz pisma podziemnego „Zagłębie Miedziowe”, autor (ps. Seweryn Polak, Andrzej Ziemiński); 1984-1989 członek MKW „S” Zagłębie Miedziowe, współpracownik RKS „S” Dolny Śląsk, reprezentant Zagłębia Miedziowego w Arcybiskupim Komitecie Charytatywnym we Wrocławiu. Od 1984 współzałożyciel i członek Salezjańskich Społecznych Pomocników Kościoła w Lubinie przy parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Lubinie, współorganizator Mszy za Ojczyznę; w 1985 współzałożyciel Duszpasterstwa Ludzi

Mateńko Juliusz Szczęsny 4105 1.jpg

Data urodzenia 6-06-1935

Hasło wydrukowane w **Tom I**

Pracy przy parafii św. Maksymiliana Marii Kolbego w Lubinie.
Wielokrotnie represjonowany.

W 1989 członek KO „S” w Lubinie. W 1990 przewodniczący
Wojewódzkiej Komisji Kwalifikacyjnej dla b. Funkcjonariuszy
SB i MO w Legnicy. Od 2000 na emeryturze.

Autor kilkunastu prac naukowych z dziedziny radiochemii,
konstrukcji aparatury radiochemicznej.

Laureat Nagrody I Stopnia Państwowej Rady ds.
Wykorzystania Energii Jądrowej (1972), nagrody Mistrza
Techniki Polskiej (1973).

Tomasz Gałwiazek

[Lubin, Region Dolny Śląsk](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)